# کیفیت نماز خوف در غزوه ی ذات الرقاع

صالح بن خَوَّاتِ بن جُبَيْر رضی الله عنه از کسی که همراه رسول الله صلی الله علیه وسلم در غزوه ی ذات الرقاع نماز خوف خوانده بود روایت می کند که: گروهی همراه رسول الله صلی الله علیه وسلم صف بستند و گروهی در برابر دشمن بودند؛ در این شرایط رسول الله صلی الله علیه وسلم با کسانی که همراه ایشان بودند یک رکعت خواند، سپس ایستاد و آنها نمازشان را کامل کردند و پس از اتمام نماز در برابر دشمن صف کشیدند و گروه دیگر آمدند و رسول الله صلی الله علیه وسلم رکعت دیگر را با آنها خواند، سپس نشست و این دسته دوم نمازشان را کامل کردند و آنگاه رسول الله صلی الله علیه وسلم با آنها سلام داد.
[صحیح است] [متفق علیه]

رسول الله صلی الله علیه وسلم به همراه اصحابش در غزوه ای می باشد که اکثر آنها پای پیاده حرکت می کنند و از راه رفتن پای لخت رنجیده می شوند؛ بنابراین پارچه به پا می بندند و با دشمن روبرو می شوند اما جنگی رخ نمی دهد؛ هرچند ترس از دشمن کما کان باقی است. چنانکه در این حدیث آمده، دشمن در جهت قبله نبوده، چون منازل آنها در شرق مدینه بوده است؛ بنابراین رسول الله صلی الله علیه وسلم صحابه را به دو دسته تقسیم می کند؛ گروهی برای نماز صف می کشند و گروه دیگر در برابر دشمنی صف آرایی می کنند که پشت سر نمازگزاران قرار گرفته اند. به این ترتیب رسول الله صلی الله علیه وسلم با گروهی که همراه ایشان است، یک رکعت نماز می خواند سپس با آنها برای رکعت دوم برمی خیزد و ثابت می ایستد، اما این عده از صحابه رکعت دوم را ادامه داده و به پایان می رسانند و سپس سلام می دهند و در برابر دشمن قرار می گیرند و گروه دوم جای آنها را گرفته و رسول الله صلی الله علیه وسلم رکعت باقی مانده از نماز را با آنها می خواند؛ آنگاه در حالت تشهد می نشیند و این گروه دوم، رکعت دیگر نمازشان را می خوانند و در پایان با رسول الله صلی الله علیه وسلم سلام می دهند. و به این ترتیب تکبیرة الاحرام به گروه اول و سلام دادن به گروه دوم اختصاص می یابد و به دشمن فرصتی برای استفاده علیه مسلمانان داده نمی شود؛ و در بین صحابه، تعادل در کسب فضیلت نماز خواندن به همراه امام حاصل می گردد.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/5206